

REGLER FOR KRIG

Om den humanitære folkeret
i væbnede konflikter

Dansk Røde Kors

Yderligere informationer om Genève-konventionerne:

Grænser for grusomhed

Om Røde Kors-principperne
og Genève-konventionerne

Spørgsmål og svar

Om krigsforbrydelser

Kender du dette mærke

Om Røde Kors-symbolet

Udgivet af

Dansk Røde Kors

Blegdamsvej 27

2100 København Ø

Telefon: +45 35 25 92 00

Fax: +45 35 25 92 92

Regler for krig

© Dansk Røde Kors, juni 2004

Forsidefoto: Scanpix/Essam Al-Sudani

Layout: DRK

Tryk: Handy-print

Oplag: 5000

REGLER FOR KRIG

Om den humanitære folkeret i væbnede konflikter

- 4 Forord
- 6 Den humanitære folkeret
- 11 Besættelsesmagts forpligtelser
- 14 Særligt beskyttede personer
  - 14 Krigsfanger
  - 19 Journalister
  - 21 Flygtninge, fordrevne og statsløse
- 25 Terror
- 27 Læs mere på nettet

Forord

Danmarks stadigt stigende engagement i væbnede konflikter har mere end nogensinde sat fokus på den humanitære folkeret. Danskerne diskuterer i disse år pludselig, hvilke forpligtelser Danmark har i henhold til de internationale konventioner, når danske soldater sendes til konflikter i eksempelvis Afghanistan og Irak. Konflikter langt væk er med et blevet meget nærværende.

Den humanitære folkeret, også kaldet krigens love, er det sæt regler, der beskytter de civile i en væbnet konflikt, samt dem der ikke længere tager del i kampene.

Den omfatter også regler for de metoder og våben, det er tilladt at anvende i væbnede konflikter. Formålet med den humanitære folkeret er at begrænse menneskelige lidelser og tab af menneskeliv mest muligt, når en væbnet konflikt raser.

Røde Kors var tilbage i 1863 initiativtager til og udvikler af den første Genève-konvention. Siden er yderligere tre kommet til.

I konventionerne pålagde staterne netop Røde Kors at værne om Genève-konventionerne og udbrede kendskabet til dem. Jo flere, der får kendskab til Genève-konventionerne og reglerne for beskyttelse af krigens ofre i fredstid – desto større sandsynlighed er der for, at konventionerne respekteres under en væbnet konflikt.

Soldater har pligt til at kende Genève-konventionerne, og ud over at de undervises i krigens regler, bliver alle soldater i det danske forsvar for eksempel også udstyret med en lille folder, hvor de vigtigste regler for krig er beskrevet. Men alle andre bør også kende dem for at kunne tage aktivt stilling til en konflikt, de måske oven i købet selv bliver omfattet af.

Formålet med denne folder er at give denne indsigt i de mest elementære af krigens regler.

Den humanitære folkeret

I krig gælder Genève-konventionerne af 1949 om beskyttelse af syge, sårede, krigsfanger og civile. Genève-konventionernes tillægsprotokoller af 1977 skal også anvendes af de krigsførende parter, som har tiltrådt protokollerne. Endvidere omfatter den humanitære folkeret regler for de metoder og våben, det er tilladt at anvende i væbnede konflikter. Dette regelsæt findes i Haag-konventionerne. Den humanitære folkeret bliver også i daglig tale kaldt for krigens regler.

Der er fire Genève-konventioner, og de er underskrevet af 191 lande. En grundsætning i den humanitære folkeret er, at ingen civil person eller bygning må gøres til genstand for militære angreb.

Civile skal behandles humant og med respekt. De skal beskyttes så meget som muligt imod overhængende krigsfare. I særdeleshed må de ikke benyttes som skjold under militære operationer, men hvis dette alligevel sker, og der træffes beslutning om angreb, så skal de militære styrker træffe alle de sikkerhedsforanstaltninger, de kan, i deres angreb for at undgå civile ofre. Tvang, tortur, kollektiv afstraffelse og benyttelse af gidsler er forbudt.

De krigsførende parter har et særligt ansvar for at sikre, at civilbefolkningen og flygtninge ikke krænkes i de områder, som de kontrollerer. Røde Kors skal have adgang til at udføre sit beskyttelsesarbejde i henhold til Genève-konventionerne, og Røde Kors og andre uvildige humanitære organisationer skal gives sikker og uhindret adgang til den sårbare befolkning.

Forud for angreb skal den angribende styrke gøre alt, hvad der er muligt for at identificere målene præcist og korrekt med det formål at mindske risikoen for civile tab. Civile personer og genstande må aldrig angribes. Der må ikke forårsages større skader på personer og ting, end det er nødvendigt for at løse den militære opgave. Handlinger, der risikerer at skade mennesker og ting, skal så vidt muligt undgås.

Hvis krigen udkæmpes i tætbebyggede områder, skal de væbnede styrker sørge for at give tilstrækkelig varsel til civilbefolkningen før angreb. Og kan de civiles sikkerhed ikke garanteres, skal de have mulighed for at flygte ad sikre veje.

Angreb skal begrænses til militære mål. Militære mål er dem, der ifølge deres natur, beliggenhed og formål eller anvendelse udgør et effektivt bidrag til en militær aktion, og hvis ødelæggelse vil udgøre en klar militær fordel.

Det er blandt andet forbudt at angribe

- uforsvarede byer, landsbyer eller bygninger samt sikkerhedszoner og neutraliserede eller demilitariserede zoner.
- civile bygninger eller genstande.
- genstande som har kulturel betydning, og som er en del af folkenes kulturelle arv.
- dæmninger, diger og atomare anlæg, der rummer farlige kræfter.
- civilforsvarsfaciliteter, civilforsvarspersonel og -materiel.

- civile, som ikke direkte er engageret i kamp.
- sanitetspersonel, gejstlige, hospitalet, sanitetscentre og sanitetstransporter. Disse vil normalt være afmærket med Røde Kors-mærket.
- fjendtlige kombattanter, der har overgivet sig eller ikke længere kæmper, fordi de er ukampdygtige – skibbrudne, syge eller sårede samt de fjender, der retmæssigt er under beskyttelse af det hvide parlamentærflag.
- piloter og flybesætningsmedlemmer, som har forladt deres nødstedte fly i faldskærme, og som ikke tager del i fjendtlighederne. Faldskærmssoldater må derimod godt angribes.
- vandforsyning, elektricitetsforsyning, fødevarelagre og infrastruktur, som er nødvendig for den civile befolknings overlevelse.

Våben og ammunition, som forårsager overflødig skade eller unødige lidelser, må ikke anvendes. Det gælder for eksempel dum-dum kugler. Tilsvarende må våben og ammunition ikke ændres, så deres virkning forårsager overflødig skade eller unødvendige lidelser.

De krigsførende parter må ikke anvende kemiske eller biologiske våben, hverken som førstegangsangreb eller som gengældelsesangreb.

Det er forbudt at dræbe, såre eller tage en fjende til fange ved brug af perfidi. Det vil sige, at det er for-

budt at lade som om, man er ukampdygtig på grund af sår eller sygdom, eller at lade som om man er civil eller non-kombattant, hvis formålet hermed er at dræbe, såre eller tage fjenden til fange.

Det hvide parlamentærflag kan benyttes som middel til at komme i kontakt med fjenden. Den side, der benytter flaget, skal stoppe kampen og tydeligt tilkendegive et ønske om at komme i kontakt med modparten. Begge sider skal herefter indstille kampen. Misbrug af flaget er perfidi.

Plyndring er forbudt. Og fjendtlig ejendom må ikke inddrages, beskadiges eller ødelægges uden operativ begrundelse.

Det er forbudt at tvinge fjendens statsborgere til at tage del i militære operationer mod deres eget land.

Ordre, der strider mod den humanitære folkeret, må hverken gives eller udføres. Det er altså både en ret og en pligt ikke at adlyde en ordre, der er i strid med krigens regler. Overtrædelser af krigens regler er også en overtrædelse af den militære straffelov og vil blive straffet i overensstemmelse med denne.

FOTO: SCANPIX/RADU SIGHETI

Folkemord og forbrydelser mod menneskeheden

I begyndelsen af 1990'erne var der konflikt i både det tidligere Jugoslavien og i Rwanda. Begge disse konflikter førte til folkemord og forbrydelser mod menneskeheden i forbindelse med de utallige og ekstremt grusomme massakrer på civile.

Massakrerne havde til formål helt at udrydde visse etniske grupper i befolkningen. I Rwanda kostede konflikten op mod en million civile liv på kun tre måneder.

Det er åbenlyst ulovligt for en militær leder at beordre sine underordnede til at begå folkemord, og de soldater, der modtager ordren, har pligt til ikke at udføre den.

Besættelsesmagtens forpligtelser

Det gælder for reglerne om besættelse, som for øvrige folkeretlige regler i væbnet konflikt, at de træder i kraft, såfremt visse objektive kriterier er opfyldt. Det skal forhindre, at stater, der reelt befinder sig i en væbnet konflikt, kan vælge reglerne fra helt eller delvist. Årsagen til en invasion er således irrelevant i forhold til anvendelsen af reglerne om besættelsesansvar.

Et territorium betragtes som besat, når det faktisk er under den fjendtlige magts kontrol. Besættelsen rækker kun til det territorium, hvor denne kontrol er blevet etableret og kan blive udøvet.

Det har været genstand for diskussion, hvor meget der skal til, før der er tale om fornøden kontrol over et erobret område. Det er på den ene side klart, at den blotte tilstedeværelse af fjendtlige styrker på modpartens territorium ikke er tilstrækkeligt til, at der er tale om besættelse. Der skal foreligge en situation, hvor den fjendtlige militære magt kan udøve egentlig kontrol over området. På den anden side står det klart, at en militær magt ikke kan unddrage sig ansvar som besættelsesmagt, fordi den ikke ønsker at påtage sig det.

Reglerne om besættelsesmagters ansvar skal efterleves i fuldt omfang et år efter konfliktens ophør. Herefter er det alene en række principielle bestemmelser, der finder anvendelse. Grundlæggende kan spørgsmålet om besættelsesreglernes udstrækning i tid sammenfattes således, at i tiden umiddelbart efter konflikten finder alle relevante regler anvendelse, men grundprincipperne skal overholdes i hele besættelsesperioden.

Besættelse pålægger besættelsesmagten visse forpligtelser og forbud.

Det er besættelsesmagts pligt at

- genoprette den offentlige orden og sikkerhed.
- genoprette og bevare elektricitets- og vandforsyningen til civilbefolkningen.
- støtte civilbefolkningen med lægehjælp og mad.
- indvillige i nødhjælpsprojekter fra andre lande eller neutrale humanitære organisationer, hvis civilbefolkningen ikke er godt nok forsynet i forvejen.
- vedligeholde sundhedsfaciliteter og -tjenester.
- sikre den offentlige sundhed og hygiejne og at lette uddannelsesinstitutionernes arbejde.

Besættelsesmagten skal opretholde det besatte territoriums straffelove og må kun suspendere disse, hvis de udgør en trussel mod besættelsesmagten eller, hvis de udgør en forhindring for anvendelsen af den humanitære folkeret. Hvis der anlægges straffesager mod beskyttede personer, skal besættelsesmagten respektere alle retssikkerhedsgarantier og sørge for en ordentlig rettergang for disse personer.

Det er forbudt besættelsesmagten at

- tvangsforflytte beskyttede civile personer, som for eksempel de internerede, fra det besatte territorium til besættelsesmagtens eget territorium.
- deportere eller overføre dele af sin egen civilbefolkning til det besatte område.
- udføre repressalier mod beskyttede personer og ejendom.
- tage gidsler.
- tvinge beskyttede personer til at gøre tjeneste i besættelsesmagtens militær.
- plyndre i det besatte territorium.

Særlige grupper af beskyttede personer

Genève-konventionerne handler om at mindske de lidelser, der påføres forskellige grupper som følge af krig og konflikt. Formålet med de fire konventioner er at begrænse menneskelige lidelser og tab af menneskeliv mest muligt. Men nogle persongrupper har krav på særlig beskyttelse. Det gælder krigsfanger, journalister og flygtninge, fordrevne og statsløse.

Krigsfanger

En krigsfange er en kombattant, som er taget til fange af fjenden. Kombattanter er dem, der lovligt kan deltage i en væbnet konflikt, det vil sige soldater fra et lands væbnede styrker og soldater fra hjemmeværn, frivillige korps eller organiserede modstandsbevægelser, når de opfylder visse betingelser. Lejesoldater betragtes ikke som lovlige kombattanter ifølge den humanitære folkeret.

Hvis der er tvivl, om en fange i en væbnet konflikt er kombattant og derfor skal behandles som krigsfange, skal han behandles som krigsfange, indtil hans status er afgjort af en kompetent domstol ved en fair rettergang, hvor fangen har krav på en forsvarer.

FOTO: SCANPIX/MARC SEROTA

Tilfangetagne al-Qaeda soldater

I kampen mod terror tog USA under den væbnede konflikt i Afghanistan et stort antal fanger og førte dem til sin flådebase Guantanamo Bay på Cuba. Da fangelejren Camp Delta var på sit højeste, husede den omkring 650 personer fra 42 forskellige lande, heriblandt en fra Danmark. De var alle mistænkt for at tilhøre enten det tidligere Taleban-styre i Afghanistan eller terrororganisationen al-Qaeda. USA kalder fangerne på Guantanamo-basen "ulovlige kombattanter" og nægter dem som sådan den beskyttelse, som ifølge den tredje Genève-konvention tilkommer krigsfanger. Røde Kors er ikke enig i denne betragtning, men mener, at krigsfangekonventionen rummer svar på alle de spørgsmål, der kunne rejses om Guantanamo-fangernes status. Enten burde de have status som kombattanter – og betragtes som krigsfanger beskyttet under krigsfangekonventionen – eller også burde de betragtes som civile og beskyttes efter reglerne i den fjerde Genève-konvention. Under alle omstændigheder må de betragtes som krigsfanger, indtil en kompetent domstol har haft mulighed for at afgøre deres status. Hvis de ikke er krigsfanger, gælder internationale menneskeretskonventioner, herunder krav om en retfærdig rettergang.

Enhver kombattant, som har overgivet sig eller er taget til fange, skal uanset nationalitet, race, religion, tro, køn og rang behandles humant, beskyttes og respekteres. Krigsfanger må ikke udsættes for ydmygende behandling og har ret til tilstrækkelig mad og drikke samt lægehjælp. De må ikke udstilles i medier eller over for civilbefolkningen. Konventionen taler om, at de skal beskyttes mod "offentlighedens nyfikenhed".

En krigsfange må gerne afhøres, men har kun pligt til at oplyse fjenden om navn, grad, fødselsdato og militært tjenestenummer. Krigsfanger må under ingen omstændigheder dræbes eller udsættes for fysisk eller psykisk vold eller tortur.

FOTO: INTERNATIONALT RØDE KORS

Røde Kors og krigsfanger

Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) har som den eneste humanitære organisation ret til at besøge krigsfanger. Det slår Genève-konventionerne fast. Besøg hos krigsfanger har været en del af organisationens arbejde siden Første Verdenskrig.

Formålet med Røde Kors' besøg er udelukkende humanitært. Besøget er personligt, og kun den tilfangetagne, en medarbejder fra ICRC og eventuelt en læge fra ICRC er til stede.

Krigsfanger bliver registreret af Røde Kors, og organisationen sørger for at besøge fangen igen. Krigsfangen har mulighed for at sende en meddelelse til sine slægtninge igennem Røde Kors. Røde Kors-meddelelserne er strengt personlige og må ikke indeholde efterretningsoplysninger.

Meddelelse om en krigsfanges død skal videregives til ICRC.

I 2002 besøgte ICRC i alt 448.000 fanger i 2007 fængsler i 75 lande, herunder fangerne på Guantanamo Bay.

Tilbageholdelsesmagten skal betale krigsfanger løn for det arbejde, de eventuelt udfører i fangenskab. Tilbageholdelsesmagten må ikke sætte krigsfanger til arbejde, der er farligt eller har militær karakter. Det er en krigsforbrydelse at tvinge en krigsfange til at indgå i tilbageholdelsesmagtens væbnede styrker. Officerer kan kun efter eget ønske anvises arbejde. Befalingsmænd af sergentgruppen kan kun sættes til at føre opsyn.

Krigsfangen har lov til at beholde identitetspapirer, beklædning, personlige ejendele og beskyttelsesudrustning, spisebestik, gradstegn og dekorationer. Penge og værdigenstande må kun inddrages på ordre fra en officer og kun mod udstedelse af en kvittering.

En krigsfange, som flygter eller forsøger at flygte, nyder fortsat beskyttelse. Det vil sige, at der kun må anvendes våben mod en flygtende krigsfange som en sidste udvej og efter en passende advarsel. En krigsfanges flugtforsøg må højst straffes med en disciplinærstraf, for eksempel bøde, bortfald af begunstigelser, begrænset pligtarbejde eller indespærring. En krigsfange, som griber til våben, mister dermed sin beskyttelse og udgør atter et lovligt militært mål.

Folkeretten slår også fast, at eventuelle straffesager mod krigsfanger skal overholde grundlæggende retningslinjer for en retfærdig rettergang.

Visse persongrupper, der ledsager militærstyrker, har ret til status som krigsfange, hvis de tages til fange.

Det gælder for eksempel civile medlemmer af militære flys besætninger, krigskorrespondenter og medlemmer af arbejdsenheder.

Lejesoldater er derimod som udgangspunkt ikke beskyttet. Definitionen på en lejesoldat er ganske snæver: En person, der ikke er statsborger eller bosiddende i den pågældende stat, og som er hyret med henblik på at deltage i den pågældende krig og rent faktisk tager del i kamphandlingerne. Han må ikke normalt indgå i statens hærstyrker og ikke være udsendt til tjenstlige opgaver af en anden stat. Og vigtigst af alt, skal han være motiveret til at deltage i kamphandlingerne for personlig vinding og rent faktisk betales mere end en person af lignende rang og funktion i den stridende parts hær, som han indgår i.

Krigsfanger skal hurtigst muligt bringes i sikkerhed, væk fra fronten og kamphandlingerne. Så snart de fjendtlige handlinger ophører, skal krigsfangerne sendes hjem. Sker det ikke, er det en krigsforbrydelse. Alvorligt sårede og syge skal ligeledes hjemsendes, medmindre de modsætter sig det.

Journalister

De utallige væbnede konflikter, der finder sted i verden, dækkes i udstrakt grad af journalister, der ofte befinder sig i krigens brændpunkter.

Journalister, der dækker væbnede konflikter, kan inddeles i tre kategorier:

- Militære pressefolk, som for eksempel de ansatte i Forsvarets tv, er en del af det militære personel. De er uniformerede og vil i tilfælde af tilfangetagelse få status som krigsfanger.
- Krigskorrespondenter, der ikke er medlemmer af de væbnede styrker, men har fået lov til at følge disse i deres operationer. Et eksempel på denne type journalister så man under Golfkrigen i 1991 og krigen i Irak i 2003, hvor de amerikanske soldater blev fulgt af journalister, der blev udstyret med kampuniform og våben til selvforsvar og fulgte kamphandlingerne på klos hold. Der er ikke krav om, at krigskorrespondenterne bærer uniform. De vil i tilfælde af tilfangetagelse få status som krigsfanger på lige fod med de militære enheder.
- Journalister, udsendt af aviser eller tv-stationer for at dække væbnede konflikter. De betragtes som civile forudsat, at de ikke foretager handlinger, der strider imod deres status som civile. Hvis de tages til fange, får de ikke status som krigsfanger, men skal derimod frigives snarest muligt. De kan kun tilbageholdes, hvis der foreligger mistænkelige forhold.

De fleste journalister, der rapporterer fra krige, tilhører den sidste kategori og nyder derfor beskyttelse som civile.

Journalister befinder sig ofte i brændpunkterne og er særligt udsatte. Den Internationale Røde Kors Komité (ICRC) har derfor oprettet en hotline, som man kan ringe til, hvis en journalist forsvinder, bliver taget til fange eller tilbageholdt i en væbnet konflikt.

Forsvinder journalisten, kan ICRC søge at få oplysninger fra de stridende parter og andre kilder.

Når ICRC har fået bekræftet journalistens fangenskab, tilbageholdelse eller død af den tilbageholdende myndighed, bringer ICRC informationerne videre til journalistens familie.

Er journalisten i fangenskab eller arrest, kan ICRC bede om tilladelse til at besøge journalisten om muligt i følgeskab med en læge. ICRC kan ved besøget overbringe beskeder mellem journalisten og dennes familie.

Ved journalistens løsladelse sørger ICRC for hjemreisen, hvis det ikke er muligt for andre at være mellemed.

Flygtninge, fordrevne og statsløse

Under væbnet konflikt er det forbudt en stridende part at betragte flygtninge og statsløse som fjender. Flygtninge og statsløse har ret til den samme beskyttelse som resten af civilbefolkningen, og dette gælder også for flygtninge, som er statsborgere i fjendens land, men har forladt det, fordi de følte sig truet.

Den humanitære folkeret giver ikke nogen definition på, hvad en flygtning er. Frem for alt er flygtninge civile, og bestemmende for selve flygtningestatusen er, at personen ikke befinder sig under noget lands beskyttelse.

FN's Flygtningekonvention fra 1951 definerer en flygtning som en person, der befinder sig uden for det land, i hvilket han har statsborgerret eller tidligere

bopæl, og som følge af velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af sin race, religion, nationalitet, sit tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller sine politiske anskuelser ikke er i stand til – eller på grund af sådan frygt, ikke ønsker – at søge dette lands beskyttelse.

Statsløse er personer, som ikke antages at være statsborgere i noget land. Statsløse antages ligeledes at være flygtninge under FN's Flygtningekonvention, såfremt de ikke har mulighed for – eller ikke ønsker – at vende tilbage til det land, hvor de tidligere havde statsborgerret, på grund af en velbegrundet frygt for forfølgelse på grund af race, religion, nationalitet, tilhørsforhold til en særlig social gruppe eller politiske anskuelser.

Statsløse skal have samme rettigheder som fremmede statsborgere, der befinder sig på en stridende parts territorium.

Internt fordrevne er personer, som er flygtet eller er blevet tvangsforflyttet fra deres hjem, som regel af de samme årsager som flygtninge, men som er forblevet inden for deres eget land eller territorium og derfor stadig er underlagt dette lands love.

Skulle flygtninge befinde sig på et territorium, som pludselig bliver besat af det land, de oprindeligt flygtede fra, må besættelsesmagten ikke arrestere, tiltale, dømme eller deportere dem for handlinger, de har begået før krigens udbrud.

FOTO: REUTERS

Balkan-krigen

Mere end 350.000 bosniske muslimer blev tvangsforflyttet fra deres hjem af bosniske serbere, der ønskede at udrense det nordlige Bosnien for deres fjender. Dette var blot en ud af mange tvangsforflytninger af civile, og den endte i et blodbad. Et godt stykke inde i krigen måtte FN's Højkommissariat for Flygtninge erkende, at disse masseforflytninger af civile i Bosnien ikke blot var en del af krigens kaos, men veltilrettelagte forsøg på at skabe etnisk ensartede områder. Så længe de tvangsforflyttede civile blev inden for Bosniens grænser, var de at betragte som internt fordrevne, men hvis de krydsede internationale grænser, fik de status som flygtninge.

Personer, som flygter fra krig eller anden væbnet konflikt ind i et land, som ikke selv befinder sig i en væbnet konflikt, er ikke beskyttet af den humanitære folkeret.

Det er som hovedprincip forbudt at tvangsforflytte eller fordrive den civile befolkning i forbindelse med en væbnet konflikt. Forflyttelse er dog tilladt, når de berørte civiles sikkerhed eller tvingende militære grunde gør det påkrævet. Skulle dette være tilfældet, skal der tages alle forholdsregler for at sikre, at civilbefolkningen kan modtages under tilfredsstillende vilkår med hensyn til husly, hygiejniske forhold, sundhed, sikkerhed og forplejning.

Genève-konventionerne giver Røde Kors adgang til alle beskyttede personer, herunder også flygtninge, statsløse og fordrevne. Denne adgang indebærer også retten til at tale med disse personer direkte uden vidner eller med en tolk til stede.

Røde Kors anser sig for at være direkte ansvarlig for den skæbne, der tilkommer fordrevne og flygtninge. Under væbnede konflikter søger Røde Kors at få kontakt med flygtningene og yde dem den nødvendige beskyttelse og assistance.

Terror

Terrorhandlinger sker både under væbnede konflikter og i fredstid. Humanitær folkeret gælder kun under væbnede konflikter. Den regulerer derfor ikke terrorhandlinger, begået i andre situationer.

Humanitær folkeret forbyder udtrykkeligt alle handlinger, som er egnet til at sprede terror blandt civile.

Humanitær folkeret forbyder ligeledes følgende handlinger, fordi de kan fremstå som terrorangreb:

- Angreb på civile personer og civile genstande, det vil sige alle genstande, som ikke er militære mål. Et eksempel er målrettede angreb på bygninger, hvor civile personer samler eller opholder sig, for eksempel museer og idrætsanlæg.
- Vilkårlige angreb hvor det ikke er militære mål, der rammes, men civile mål der ligger ved eller omkring de militære mål. Det regnes også som vilkårlige angreb, hvis angrebet sker med våben, der er kendt for manglende præcision, og det derfor går ud over civile mål.
- Angreb på kirker, templer, moskéer eller andre steder, hvor gudsdyrkelse finder sted.
- Angreb på værker og anlæg, der rummer farlige kræfter, for eksempel atomkraftværker eller forskningslaboratorier, der indeholder farligt biologisk materiale.
- Gidseltagning.
- Mord på personer, der ikke længere deltager i krigshandlinger, for eksempel fanger, syge eller sårede militærpersoner.

Den humanitære folkeret forpligter staterne til at undersøge og retsforfølge overtrædelser af terrorliggende handlinger af disse typer. Og dermed giver den humanitære folkerets regler bedre beskyttelse mod terror, end nogen andre internationale konventioner om forebyggelse og straf for terrorhandlinger.

Læs mere på nettet

Dansk Røde Kors:
<http://www.drk.dk>

International Committee of the Red Cross:
<http://www.icrc.org>

International Humanitarian Law research Initiative:
<http://www.ihlresearch.org/>

Human Rights Watch: <http://www.hrw.org/>

Det Danske Center for Menneskerettigheder:
<http://www.menneskeret.dk>

International Review of the Red Cross:
<http://www.icrc.org/eng/review>

American Journal of International Law:
<http://www.asil.org/Abtajo.htm>

Crimes of War: What the public should know:
<http://www.crimesofwar.org/thebook/book.html>

Den Internationale Domstol: www.icj-cij.org

Jugoslavien Tribunalet: www.un.org/icty/

Rwanda Tribunalet:
<http://www.icttr.org/wwwroot/default.htm>

Nürenberg krigsforbryder tribunal:
<http://www.yale.edu/lawweb/avalon/imt/imt.htm>

Den Internationale Straffedomstol:
www.un.org/law/icc/index.htm

Internationale beskyttelsesmærker

Militære og civile sanitetsenheder (personel, køretøjer, bygninger og gejstlige).

Kulturelle bygninger og genstande (mindesmærker, bygninger og museer af stor kulturel betydning)

Sanitets- og sikkerhedszone

Civilforsvar

Anlæg med farlige kræfter (diger, dæmninger og atomare anlæg)

Dansk Røde Kors

Blegdamsvej 27

2100 København Ø

Telefon: +45 35 25 92 00

Fax: +45 35 25 92 92

www.drk.dk

E-mail: info@drk.dk